

Potkala jsem kamarádku aneb Co děti nadchlo?

Potkala jsem kamarádku Hanku na lavičce v parku v jednom z těch vzácných slunečních dnů. Jedním okem jsme hlídaly své ratolesti a povídaly si, jak tento rok zvládnout a neuštvat se. Jak a kde nabídnout svým nejmilejším rošťákům vyžití. Shodly jsme se, že není snadné nenuudit, ale bavit své miláčky a při tom nepřestat samy zajímavě žít.

Znáte to jistě všichni, máme děti, venku je krásně, co budeme o tomto víkendu dělat? Bydlíme v Brně, ale chtěli bychom někam do přírody. Ale ne zase moc daleko, protože děckám je dlouhé cestování nepříjemné, v pětiminutovém intervalu se ptají „A kdy už tam budem? A už tam jsme? A teď?“

A pořád dokola – jen si na to vzpomenu a vstávají mi vlasy na hlavě. Navíc do přírody, to je fajn, ale chodit nějaké dlouhé túry to není zrovna moje gusto a přesto, že je tatínek spokojený, že můžeme dýchat čerstvý vzduch, tak děti se za námi loudají a tváří se nadšeně, jako když před ně postavím na stůl špenát.

Svěřila jsem Hance svůj recept: Vezmu obvykle děcka do nějakého nákupního střediska a vím, že když mají děti kolem sebe tolik vjemů, tak jsou alespoň hodinku hodní. Hodina cesty do obchoďáku, hodina v obchoďáku, kde zkouknou různé barevné pasti obchodníků, pak zase hodinku jedem zpátky domů. Večer pak mám někdy fakt pocit, že jsem udělala dětem bezva odpoledne a sama taky něco viděla. Jde to však do peněz a když nenakupují, musím čelit rozladění ba někdy i pláči děcek. No není to ide-

ální a nedá se to dělat pořád. Než jsem stačila na závěr dokončit větu „A co tvoji kluci, a ty?“, Hanka povídá „No naši kluci se už těší, až se zase otevře Hrad v Dolních Kounicích a budou si moct zařadit“.

Vzpomněla jsem si, že jsem loni slyšela o slavnostech na tomto hradě. Ale protože byly každých 14 dní, tak jsem návštěvu tak dlouho odkládala, až už bylo pozdě. Hanka povídá: „Musím říct, že já i kluci často vzpomínáme na minulý rok na hradě. Lidi s děckama tam nejen

způsobně seděli na lavičkách a nechávali se vtahovat do programu, ale i jednoduše se svlíkli a opalovali na louce s výhledem na Pálavu a zázémím pití, jídla a atrakcí za sebou. Řada z nich vydržela celý den a večer se zapojili do taneční párty pod širým nebem. Naši kluci se fakt vyblbli, zejména když šli na tu hru o poklad. To jsem si i já dala oraz, kařčo se zmrzlinou a jen tak mohla koukat do dálky na Pálavu, sem tam mrknout na program na pódiu a měla prostě fakt víc než hodinu jen sama

pro sebe. Pak ta sladká odměna, když jsme jeli s klukama domů a oni byli vyřádní, vyvenčení, no téměř pak byli hodní jako andílci a večer padli do postele. Ještě měli jednu nohu na zemi a už spali. Letos si to zase párkrát zopakujem.“ A tak si říkám, že tam letos vezmu své andílky taky. Asi to bude stát taky nějaké peníze, ale pocit, že tak přispívám k obnově něčeho, kde se možná bavili i mí prapraparodiče a budou bavit i moje praprapranoučata mě uspokojuje.

Zdena K.

Seznamování tak nějak jinak

Statistiky hovoří o strašidelném počtu singles, tedy osamělých, i o počtech rozvodů

Vinou je nedostatek příležitosti si dobře vybrat. K dobrému výběru však nestačí komunikace po internetu. Je třeba mít dost příležitostí poznat svého budoucího partnera, přítelku a k tomu je třeba prožít děj, kdy se ten druhý projeví jaký skutečně je, a ne, jak by chtěl vypadat, že je. To proto, že jak říká klasik, manželka je ten nejlepší kamarád, s kterým se lze navíc i milovat.

Pobyt během dne na Hradních radovánkách je takovou příležitostí najít a poznat svého budoucího partnera. Hrad takové seznamování podporuje tím, že muže i ženy, kteří se chtějí seznámit, vybaví u baru čalounickými špendlíky, případně i škraboškami,

a vysílačkami. Čalounické špendlíky viditelně umístěné podpoří odvahu protějšku, škrabošky umožní zvolit, zda chci hned od počátku být poznána, nebo tento den budu nepoznán či nepoznána a jen flirtovat a hledat. Prostředí hradu je také dobrou příležitostí se zde pohybovat v dobovém kostýmu, který zde lze zapůjčit, nebo si ho donést z domu, a tak zůstat po celou dobu nepoznán. Personál hradu může zapůjčit jak vysílačku tak i předání druhé vysílačky tomu druhému, který nemusí vědět, kdo je na druhé vysílačce. Na hradě je plno míst, kde lze být sami i mezi ostatními. Lze tak v obrovském a zajímavém prostoru hledat a nacházet konečně toho

nebo tu pravou, nenápadně, tak nějak mimochodem, při zábavě. Večerní taneční párty mohou být vyvrcholením, nebo další prověrkou způsobilosti.

Na hradě lze domluvit se zástupci hradu, kteří v době hradních radovánek jsou vždy přítomni jakékoliv další akce, nebo tak lze e-mailem přes zamek@hrad.cz. Lze zde uspořádat setkání seznámkou, pro mladou, střední i starší generaci, svatební agentury zde mají celou škálu možností, jak si budovat potenciální klientelu.

Protože je hrad oblíbeným místem církevních i civilních svatebních obřadů, lze zde celé dílo, rovněž s podporou hradu, zdárně dokončit. Kdo by to nevyužil?

Zeptali jsme se Hradního barmana:

Já: „O čem je OPEN AIR PÁRTY NA HRADĚ?“

Barman: „Nejsme sklípek s plno světlý a dunivými tóny. Nejsme hala s obří plochou. Nejsme klub kde si lze zatančit jen tak, že si musím udělat místo svými lokty. Nejsme hospoda, kde se jen sedí a hází jeden panák za druhým...“

Já: „V čem jste jiní?“
Barman: „Jsme otevřená

zóna s hvězdami nad hlavou, s prostorným obřím pártý stanem otevřeným do velké louky u hradu. S velkým čtyřstranným barem. S prostorným parketem. Bezva Djem a osvětleným hradem vedle nás. Máme tu dost světla, aby se nebloudilo, ale je tu i tma, když ji člověk potřebuje, je tu atmosféra volnosti a svobody a ...a totální uvolnění je ti zde vlastní... Navíc, když je ná-

hodou špatné počasí, můžeme se přesunout do hradního sklepení a pokračovat v prostředí, které hned tak někde nenajdete“ Co dodat? Snad jen otázku. Kde jinde lze něco takového prožít? Já už jsem si odpověděl. Vim, kam se svou přítelkyní, s kamarády se známými, když budu hledat večer zábavu v nepřekonatelném prostředí

Jirka N.